

Titel: Til Kongen.Af Peter Friderich Suhm. [udg. som pjece af BT 27.01.72 og genoptrykt sm.dag i BTs 2. opl.]

Citation: "Til Kongen.Af Peter Friderich Suhm. [udg. som pjece af BT 27.01.72 og genoptrykt sm.dag i BTs 2. opl.]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10*, J.R. Thiele, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_010-shoot-workid2_010_001.pdf (tilgået 04. december 2023)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Kongen. Af Peter Friderich Suhm. København 1772 Trykt og findes tilkiøbs hos Joh Rud. Thiele, boende i store Helliggeiststræde.

2
3

Længe nok have Religion og Dyd været hos os traadde under Fødder; Retsindighed, Ærbarhed alt for længe forviste fra vore Grændser. Dog er Du o Konge uskyldig herudi. En skamlig Sammenrottelse af nedrige Folk havde bemestret sig Din Person; gjort Adgangen til Dig umuelig for alle retskafne; Du saae og hørte kun igiennem deres Øyne og Ørne. Imedens Dit Land svemmede i Taarer; Frygt, Forskrækkelse, Angst herskede allevegne; Imedens det Danske Navn var blevet til en Vanære og man udenlands ey torde bekiende sig til det; Imedens Patrioterne stode forbausede, Rigerne udsuedes, det Kongelige Huses Soel formørkedes, og alting var til Priis for Æreskiændere, for Røvere, for Guds Bespottere,

4

for Dyds og Menneskelighedens Fiender; Imedens alt Dette skeede, da var Du fornøyet, fordi Du tænkte at alle vare fornøiede, at Undersaatternes Lyksalighed fremmedes.

Velsignet være Juliane! Ophøyet være Prinds Friderich! Takket værre alle de Patrioter, alle de som af rene Hensigter have revet det Baand fra Dine Øyne, som hindrede Dig i at see; Som have hævnnet Dig og Riger; Som have vovet deres Liv for vor Frelse; Som have igjen givet Dig Din rette og væsentlige Magt. Og sandelig det var paa høn Tid, thi jeg saae Borger hvæsse sit Sværd mod Borger, forhen fredelige Folk at ophides til Mord; Maaskee havde Din Residence-Stad inden faae Dage bleven et Offer for Luen, kun været en ynkelig Steenhob; og Dannemark og Norge ulyksalige under den Konge, som ivrigst ønsker deres Vel.

See Konge, Glæden af Dine Undersaatteres Øyne! Beskue med Eftertanke deres Fryde Ild, deres frivillige Fryde-Ild Lad faa mange Kongers Blod, som rinder i Dine Aarer opvarme Dit Hierte til selv at see til Dit Folk. Saa gjorde Christian den Fierde; Saa gjorde Friderich

den Fierde forævigede Navne! Lad Smigrere ey indbilde Dig, at Du er allerede dem, men stræb at blive som De. Af Gud og Dit Folk har Du

5

Eenevolds Magten; Du er ogsaa Gud og det Regnskab skyldig, hvorledes Du bruger den. En forfærdelig Magt, Eenevolds Magt! Jo større Magt, jo større Pligter. Sæt selv Skranker for denne Magt, ved at erkiende Gud over Dig, ved at tilsee Dit Folks Beste, ved at udvælge værdige Mænd, og Du har den værdigste i Din Broder, ved ey at dømme og afsætte nogen uden efter Lovene, ved at ophøye meest Dine egne Undersaatter. Lad os igjen i Dine Befalinger høre vort eget kære Sprog, Du er jo Dansk, og jeg veed at Du kan Dansk; Lad det fremmede Sprog være et Kiendemærke paa den nedrige Forræder, som var for doven til at lære vort Sprog, for spodsk over os, til at nedlade sig saavidt. Leg Tømme paa Egenraadige, og lad ingen forurettes, allermindst ved aabenbare Vold, endog om den traf de allersletteste Mennesker. Lad de med Uret Afsatte og Forviste komme tilbage; Lav nyttige Mænd iblant dem igjen beklæde Æmbeder; Gjør ey for mange og hastige Forandringer, at ey den tilkommende Tid skal blive lig den forbigangene; lad ey ældgamle Ting undersøges og oprippes, men undersøg nøye de sidstes; revs lemfældig dem, som det er mueligt at behandle med Maade, men straf retfærdig uden Skaansel dem, som have vanæret Dig og os. Afværge, at Din Fadert Monumenter ey forfalde; Indskrænk de bekostelige Lystigheder; Undersøg

6

nøye Landets Giæld, og betal den retmssige; Lad Norge, det troe og tapre Norge, faae sin Mønt igjen; Lad dens Helte aldrig mere blive forjagede fra Thronen, Helte, som ere Thronens sikkerste Stytte; Glem ey Banqvens, Handelens Tilstand, og lad den sidste ey mere være et Maal for nogle faae egennyttige; Er det muligt da afskaf de haarde Skatter, som betynger Dine Undersaatter, og i det mindste uddeel dem ligere; med Glæde skal jeg efter Ævne bære den Deel, som forhen laae paa den Usle. Da skal Eenevolds-Magtens Land være Friheds, Glædes, Overflødheds, Trygheds Land, mere end det frie Engeland selv, hvor egennytte og nedrige Ministre vel ey kunne hindre Folkets Raab at komme for Kongen, men hvor de dog hindre Virkningen deraf, hvor de tør understaae sig at fængsle Folkets Forsvarere, dem som tale en hellig

Sag.

Dannemark, Norge og Fyrstendommene tale igiennem min Mund til Dig o Konge. Hverken Hyklerie, Smiger, Haab eller Frygt driver min Pen; Ikke har jeg nedrig eller flittig giort Opvartning for de forrige Ministrer; Aldrig har jeg engang besøgt, hilset paa, eller bukket for de sidste Afskum; Aldrig har jeg som en Betler nærmet mig Din Throne; Forsynet og min Kone takker jeg

7

for, at de have sat mig i Stand ey at bede om noget. Hør derfor Sandheden af min Mund, en Sandhed, som ey kan være mistænkt, Sandhed, som fast altid udelukkes fra Kongens Sæde: Frygt Gud, elsk Dit Folk, regier selv, troe Din Broder. Da ville vi og Eftertiden kalde Dig Kong Christian den Store, den Vise, den Gode. Vor Formue, vore Børn, vort Blod staaer til Din Tieneste, For Dig, for Juliane, for Friderch, for Fædrenelandet flyder det. Dit Konge-Huus, det Danske og Norske Rige ville da staae til Verden falder.

Den, som ey tænker faa, er ingen Dansk, ingen Normand; men hvo tænker anderledes, uden de, som ere solgte til Laster. Hvo ærer og ophøyer ey den farlige, men ærefulde Nat, som sønderbrød vore Lænker, som gjorde os igien til et Folk. Herlige Nat! tilkommende Homerer og Virgiler skulle besiunge Dig. Saalænge danske og norske Helte ere til, skulle Julianes, Friderichs Roes vedvare, men ey forøges, thi det er umuligt; Verden vil altfaa før blive til intet, end deres Ære forgaae.

8

Ævige Gud! Du som hersker over Konger, over Mennesker og Verdener; Du som med Dit Veiers Aande haver bortspredet de Ugudelige, og giort deres Anslag til intet; giv os Forstand og Hierter til at indsee Din vise Bestyrelse, til at erkiende Din Almagt, til at følge Dine hellige Love. Giv vor Konge Kraft til at hænge fast ved Dig, lad Ham indsee at Du er Hans Konge, og Han vor Fader. Det skee! Det skee!